

IN PACE IN DIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIE TUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTOR NIDUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM

XXXV. ÉVF. 1935. JÚNIUS

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNYTEMLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.
Jelen példány 20 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda r. t. Budapest.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUIUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: «Ime, a Szív!» — *Eöri János*: A Szent Szív. — *László Gábor*: Tüzet a földnek. — *Központi*: Júniusi imaszándékunk. — *Miklósi László*: Eljegyzés Jézussal. — *Pápai János dr.*: Szt. Alajos. — *Oltáregyesületi élet*.

Az oltáregyesületi «Vezérkönyv» új kiadásban, a 109—119.000 példányban jelent meg a napokban. Szövegén — egy-két szó korszerűsítésén kívül — semmit sem változtathatunk. Tartalma igazán a legjobb anyagot nyújtja az oltáregyesületiek lelki élete számára. Jó vezérfonal! A léleknek jó táplálék! A szentségi Úr Jézus előtt igazi engesztelés! Mivel olcsóbban tudtuk előállítani, most vászonba kötve adhatjuk 80 fillérért. Kapható a központi irodában, Budapest, IX., Üllői-út 77.

Új népies füzet a magyar falunak! Plébános urak figyelmébe!

Soltész István: *Hitünkben az erő*. Vigasztaló írások a falu népe számára. Ez a 100 oldalas kis könyv üzenet a szántóvető ember lelkéhez. A magyar föld, a virágos határ, a zúgó erdők, a mezők virágai és a madárdal mesemondó jóssággal beszélnek benne a teremtő Isten tökéletességeiről, jóságáról, szeretetéről. A néhez magyar sorsban az isteni Gondviselés kezébe teszik le a föld népének minden szenvedését és a bizalom balszamát csepegtetik a meggyötört szívekbe. Jóízű lelki kenyeret és a vallásos megnyugvást üdítő vizet nyújtják a föld népének. Miért is minden szántóvető ember asztalán nélkülözhetetlen.

Megrendelhető a Szent István-Társulat könyvkereskedésében Budapest, IV., Kecskeméti-utca 2., továbbá vidéki fiókjainál: Szeged, Pécs, Győr, Cegléd, Debrecen, Balassagyarmat és a szerzőnél: Soltész István plébános, Bajna, Esztergom megye.

A könyv ára 50 fillér.

Az Actio Catholica útmutatása és ébresztő írásai.

Az Actio Catholica Országos Elnöksége minderösebb tempóban vette fel a munkát és folytatja azt tovább ebben az évben, hogy az egész katolikus társadalom felfigyeljen azokra az alapvető kötelességekre és tudnivalókra, amelyek hivatva vannak a lelkek és a közvélemény átforgalmazására. Az Országos Elnökség által kibocsátott útmutatások és ébresztő írások értékes sorozata az elmúlt napokban újabb három számmal bővült. Elsősorban lelkipásztorok és magasabb képzettségű vezetőknek szól Oetter György dr. teológiai tanár füzeté: «Az Actio Catholica szelleme». Nagy tudományos felkészültséggel határozza meg benne a szerző a mozgalom lényegét, amely szerinte nem pusztán a hívek által hierarchikus papságnak nyújtott segítség, hanem a kezdeményezés jogát és kötelezettséget magában foglaló tevékenység, amely mindenkor az apostolokodásra irányul. Érdekesen fejti ki az evangéliumemlíttette «egyetemes papság» katolikus értelmezését és határozottan körvonalazza a világiak és a papság munkaterületét. Figyelemre méltó fejezet tárgyalja a kereszttség, a bérmlás és az egyházi rend adta természetfölötti jellegből folyó kötelezettségeket. (Ára 10 fillér.) A második könyv az országos híru katolikus nevelő, Koszterszitz József dr., a soproni Szent Imre-kollégium igazgatója tollából került ki, «A szülők iskolája» címmel. Ez nem egyéb, mint útmutatás a katolikus szülői értekezletek rendezésére. Az Isten-rendelte, igazi nevelő ugyan a család, a szülők két nagy munkatársa azonban a templom és az iskola. A füzet hangsúlyozza az iskola és a család együttműködésének szükségességét és lehetőségeit és függetlenül nagyszerű gondolatvázlatokat közöl a szülői értekezletek számára. Ezek között is leginkább figyelemreméltó a kamaszokkal foglalkozó rész, minthogy a szerző ennek a kérdésnek nagyrabecsült specialistája. (A füzet ára díjtalan.) Mindkét füzetet az Actio Catholica központi irodájában: Budapest, IV., Ferenciek-tere 7. III. lépcső, I. em. 8. szám alatt lehet megrendelni. A harmadik könyvecskét már a leggyorsabb hívek is élvezettel és igen sok okulással olvashatják. Kristón Endre egrl segédpüspök írta «Emberfészkek» címmel és a maga nemében méltó párja, Közi-Horváth József «Mocsoktalan házasság»-nak. Ebben a kis könyvben Balla Bálint kántor uram ismerteti könnyen érthető modorban és zamatos magyar nyelven a Szentséges Atyának Casti Connubii című körlevelét. Megcáfolja a házasság felbonthatósága és a gyermekáldás korlátozása ügyében felhozott divatos érveket és rámutat a vegyesházasságok veszedelmeire. Ismerteti a hercegprímás javaslatát, a polgári házasságokról szóló revíziója ügyében. A külvárosok és falvak minden embere, asszonya, legénye, nagyleánya kezében ott szeretnők látni ezt a pompás füzetket, amelynek ára csak 20 fillér és a Korda r. t. boltjában Budapest, VIII., Mikszáth Kálmán-ter alatt rendelhető meg.

„Ime a Szív!“

Június, a Szent Szív hónapja, köszöntött ránk. Hála Istennek, már igen sok hívőnek a lelkében — szinte általános ez az Anyaszentegyházban — él a szentséges Szív tisztelete, szeretete és szolgálata.

Az isteni Üdvözítő a szentségi fátyol alatti titokzatos gazdaságból kiemelte a Szívét: «Ime a szív, mely kimondhatatlanul szereti az embereket!» Alacoque Szent Margit szerint «ez a szeretetreméltó Szív nem szűnik meg önmagát emészteni értünk, az irántunk való végtelen szeretet lángjaiban emésztdődik. Olyannyira szeret bennünket, hogy a szeretet hevétől lángol a legfölségesebb Oltáriszentségben». Az Úr szeretete oly nagy irántunk, hogy — ismét Szent Margittal mondjuk — amit csak látok mindannak szeretetlánggá kellene változnia, hogy eléggé legyen szeretve, szeretete Szent-ségében!»

A Szentséges Szív tisztelete tulajdonképpen eucharisztikus kultusz. Az Úr Jézus nem akarta tovább tűrni azt a hidegséget, mellyel a legfölségesebb Oltáriszentség iránt még választott lelkek is viseltettek. Megmutatta szerető Szívének lángolását, áldozatait és vágyait, hogy az Oltáriszentségben jobban észrevegyék, keressék és a szentáldozásban buzgóbban fogadják Őt. A «Szív» titkának kinyilatkoztatása meghatotta az emberiséget. Csodálatos, hogy nemcsak hívő ember borul le tisztelettel előtte, nemcsak a jóra amúgyis készséges lelkek lelkesednek érte, hanem a hitetlenek válnak hívőkke tőle és az egészen elfásult bűnösök szívéből olvad le a bűn sokéves kérge és sokszor a végső penitenciátlanság örvényéből ragadja ki őket Jézus Szívének kegyelme. Olyan a Szentséges Szív ezeknek, mint a nagy hidegben édesen melegítő napsugár, senkisémi haragszik reá, mert mindenkinek áldáshozó a jótéteménye.

Azóta, hogy az emberek az Úr Szívét keresik az Oltáriszentségben és misztikus egybeolvadásban az Ő Szívét érzik dobogni a magukéban a szentáldozáskor, nagyon tökéletesedett a legfölségesebb Oltáriszentség kultusza. Előtte több bizalommal imádkoznak az emberek, mert ott van a Szív. Több

szeretetet éreznek, mert épúgy lehetetlen nem szeretni a megismert végtelen szeretetet, amint lehetetlen nem érezni a napnak melegítő erejét, ha sugarai reánk omlanak. A bár valóságos, de — módjában — csodálatos szentségi jelenlét, e Szív olvasztó és forrasztó erejével már nem maradhat hatástalan. Az engesztelés legszebb virágai nyílnak azóta az eucharisztikus kultuszban. A szeretet találékonysága olyan merész magasságokba viszi a lelkeket, hogy nem látszik semmi sem lehetetlennek: amit egy évszázaddal ezelőtt lemosolyogtak vagy költői elgondolásnak, ábrándvilágnak minősítettek volna, az most mint valóság él előttünk. A szentségi Jézussal olyan egyesülésben élnek nagyon sokan, amilyenben régen ritkán és csak igazán kiválasztott lelkek éltek; olyan lelkeséget, lelki műveltséget, a teológiában és a kegyelmi életben való jártasságot tapasztalunk az egészen egyszerű képzettségűeknél is, hogy azt csak a nagyobb szeretet, nagyobb mértékű kegyelmi ráhatásával s amit ez föltételez, a legfölségesebb Oltáriszentséget Jézus Szíve szerinti egyszerűséggel megértő lelkielőkészítettséggel lehet megmagyarázni.

A Szentséges Szív az Őt megértő lelkeket lángra gyújtja. Apostoli hevülettel tölti el. S ez az apostoli hevület nem tud nyugodni. Ez akcióba lép; dolgozik és így szolgálja a Szentséges Szívet.

Az Oltáregyesület tagjaival is szeretnők nagyon hangosan ismételni az Úr szavait: «Ime a Szív!» Nagyon óhajtjuk, hogy jól megismerjék Jézus Szentséges Szívének legfőbb vágyát: «Szomjuhozom, még pedig égő szomjúsággal óhajtom, hogy az emberek tiszteljenek a legméltóságosabb Oltáriszentségben.»* Krisztus égő szomjúsága indítsa meg bennünket! Szentséges Szívének szeretete szólaljon meg belőlünk. Szóval, példával, áldozattal tegyünk meg mindent a legfölségesebb Oltáriszentségért, ami tőlünk telik. Az Úrnap méltó megünneplésének előkészítésével nagyon értékes apostolkodást fejthetünk ki és igen nagy mértékben olthatjuk Jézus Szívének azt a szomjúságát, amelyet Alacoque Szent Margit — privát kinyilatkoztatásából — megismertünk. Az Úrnap a mi lelkesedésünkön, tiszteletadásunkon, magatartásunkon, szívünkön keresztül megismerteti az embertársainkkal azt a Szívet, amely az Eucharisziát nekünk adta és idők végéig folyton adva, miközöttünk tartja, hogy velünk legyen és lelkünket táplálja. *Mátrai Gyula dr.*

Az emberek Krisztus által, Krisztussal és Krisztusban érnek Istenhez és egyesülnek vele. Megfelelő arányban ugyanígy egyesülnek a tagok Fejükkal Mária által, Máriával, Máriában. Nem ok nélkül nevezik őt Jézus Krisztus misztikus Teste közötti titokzatos kapocsnak (melynek olyan szerepe van, mint a nyaknak a fej és test között).

Bover-Mátrai: Mária Reparatrix c. könyvből. 40. lap.

* Vie et œuvres de Ste Marguerite I. p. 244. m. 256.

A SZENT SZÍV

(Cor arca legem.)

Szent Szív, törvényt tartó szekrény!
E törvény benned — nem mint volt
A régi szolgaság, hanem
Malaszt, bocsánat s irgalom.

Szent Szív, az Újszövetségnek
Mocsoktalan szentélye vagy —
Templom, szentebb a réginél...
Üdvösből szakadt kárpitjánál...

Szeretsz. Azért akartad az
Ütésnyitotta szent sebed',
Hogy látva azt, tiszteljük a
Nem látható szerelmedet.

E Szív szerelmednek jele;
Véred a fájdalom székelye:
E Szívben, Krisztus Főpapunk,
Égett a kettős áldozat.

Szeretsz — vizontszeretve légy!

Megváltottál — szeretve légy!

Hívó: ezen Szívben keresd

Lelked örök lakóhelyét.

Ford.: Eöri János.

Tüzet a földnek.

Kihűlőfélben van a világ. Földünk a teremtéskor még izzott, forrott. Ebből a forróságból lassan mindég több és több vész el, a végén minden megfagy, minden kihűl.

Ma is már nagyon hideg. A nap még süt, még melegít ugyan, de a szívek, azok befagytak. És ebben a kihűlő, befagyott világban, egy hideg téli éjszakában született Valaki, aki tüzet, meleget hozott a szívek jégmezőjére. Azt mondta: «Tüzet jöttem bocsátani a földre; és mit akarok mást, mint-hogy már felgyulladjon?» (Luk. 12, 49.). És a jégmezőn tüzet fogott tizenkét szív, azoktól tüzet fogott százezer szív és ez a tűz ég ma is, és ki nem alszik a világ végezetéig. Hiába próbálja oltogatni akármilyen jól megszervezett, nemzetközi tűzoltóság.

Krisztus akarja, hogy égjen ez a tűz.

Vajjon tüzet fogtam én is? Égek, világítok én is? Igyekszem én is megolvasztani, megfűrni ezt a vastag jégpáncélt? Vagy én is hozzáfagytam már?

Vagy égek ugyan, de csak úgy, mint a hamu alá rejtett parázs? Ez is ég, de csak alig-alig. Mindég félő, hogy elalszik. Kívülről hamu takarja; nem látszik belőle semmi, csak szürke, alig langyos hamu.

Az ilyen parázs nem olvaszt jeget! Éppen, hogy maga meg nem fagy.

Vagy úgy égek, mint az örökmécs? Kis lánggal ég, de állandóan, soha ki nem alszik. A kegyelem olaja állandóan táplálja. Kis piros stop-lámpa, mely kivilágít a templomból, kivilágít az utcára, talán a lármas, ezerfényű,

nagyvárosi utcára. Kivilágít és vörös fénye megállítja az arramenőket : Stop ! Megállj, itt az Isten, jertek imádni Őt, venite adoremus ! Bent a templomban is, ha valaki elszórakozik, rávilágít a kis lámpa : Stop ! Megállj, itt az Isten ! Isten házában csak Istennel foglalkozzál ! Az ilyen Krisztusnak folyton égő, folyton világitó kis fényreklámja.

Vagy úgy égek, mint a gyertya az oltáron? Szépen, gondosan, egyenletesen sodort pamutszál a belseje, a lelke. A teste tiszta, szeplőtelen, hófehér viaszból van öntve. A kettő együtt egy gyönyörű valóság, melyben Istennek és embernek kedve telik. A lelke ég és vele a teste is fogy. Egészen elég az Úr oltárán Isten dicsőségére és az emberek gyönyörűségére, épülésére. Ez már egész reklámozlop, Krisztusnak világitó reklámozlopa.

Vagy úgy égek, mint a nedves faág? Keresztes Szent János szerint a bűnbánó lélek ilyen tűzredobott, vizes faág. Görcsös, fekete, piszkos, nedves. Semmi remény, hogy meggyulladjon. De a tűzben sírni kezd, hangosan nyöszörög, kiszívja minden nedvét, meglátja a maga görcsös feketeségét. Sír mindaddig, amíg egészen ki nem száradt, amíg egészen meg nem szabadult minden, de minden nedvességtől. De akkor aztán meggyullad maga is nagy-nagy lánggal. És akkor nincs az az örökmécs, nincs az a húsvéti gyertya, amelyik úgy tudna lángolni, világitani, melegíteni, mint egy ilyen igazán meggyulladt fáky. Különösen ha a kegyelem olajában jól megmártottuk. Ez lángol, ez melegít, ez olvaszt.

Vagy úgy égek, mint az eleven parázs a füstölőben? Ez a legszebb hivatás. Izzani, melegíteni fáradhatatlanul, de — észrevétlenül. A közelébe kerülő tömjént átmelegíti, áttüzesíti, átizzítja, áttelekesíti, átlégiesíti és hajtja fölfelé, mindég több tömjént, mindég följebb. Minden egyes tömjén-szemét átspiritualizál, egyetlen egyet sem hagy hidegen, sem nagyot, sem kicsit. Izzik, izzik észrevétlenül. Nem törődik vele senki, nem nézi senki, csak a Sekrestyés vigyáz rá, éleszti pünkösdi szelével, hogy ki ne aludjék. Az emberek nem látják. Az emberek csak a főlzálló füstfelhőket látják, mint szállnak följebb és följebb Isten dicsőségére és töltik be illatukkal Isten nagy templomát. Az eleven parazsat mindenki elfelejti. De az csak izzik, izzik, amíg csak van benne energia. Mikor pedig egészen fölemésztette magát, szépen, csöndesen, névtelenül elalszik, de a tömjénillat megmarad !

Uram, Jézus Krisztus, add, hogy égjek, add, hogy világitssak, add, hogy melegítsek, akármilyen formában, de égjek. Mert jaj lesz mindannak, ami sötét, ami hideg, jaj lesz mindannak, ami nem tűz. Ami tűz, az Beléd olvad, ami hideg, az kivettetik a külső sötétségre.

Boruljon lángba a föld ; forrjon, izzék az egész föld kerekége, mint a teremtkor. Ne fagyjon be, égjen minden a Te szereteted tüztől, miképpen kezdetben vala, most és mindenkor és mindörökön örökké. Amen.

László Gábor.

Júniusi imaszándékunk:

A Jézus Szíve szerinti alázatosság.

Az Úr Jézus Szent Szíve erényei közül az alázatosságot kimondottan is ajánlotta: *«Tanuljatok Tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű!»* Azért tette ezt, mert az alázatosság minden erénynek alapja. E nélkül szinte lehetetlen állhatatosnak maradni, vagy bármely erény gyakorlását tökéletességre vinni.

Mi az igazi alázatosság? Oly sokszor írják a levelekre és mondják újabban szentől-szembe: «alázatos tisztelettel». Pedig a mai embertől mi sem áll távolabb, mint ez az erény. Az igazi alázatosságnak alapja az a gondolat, hogy mindenben Istentől függünk, egyetlen képességünk sem a magunk érdeme, mindent úgy kaptunk a Gondviseléstől. Amikor én ezt átérzem és aszerint viselkedem (beszélek, számítok, akarok, cselekszem), akkor alázatos vagyok. Az Úr Jézus, ki az Atyával egylényegű Isten volt, állandóan így érzett, így viselkedett, így cselekedett, mert emberi ajkáról számtalanszor hallották az alázatos könyörgést, mellyel Atyjának engedélyt, segítségét, közreműködését kérte olyan dolgokba, amiket Önmaga is megtehetett volna.

Mi is bármit teszünk, bármilyen eredményt érünk el, mindig érezzük át, hogy az Úr Istentől kapott tehetségünkkel műveltük azt.

Az oltáregyesületek tagjainál különösen fontos ez. Olyan világban élünk, amikor az emberek még azzal is dicsekszenek, ami nem is az ő érdemük. Szeretnék elhalászni a dicsőséget másoktól azok, akiknek abban semmi részük sincs. Ott van a kikapart gesztenyénél, akinek nem sütötte meg a kezét a parázs. Amikor tudják, hogy valami előny jelentkezni fog, mert már el van határozva megadása, — nagy lármával hirdetik, hogy mi követeljük ezt meg azt, — amit már úgyis megadnak.

Az oltáregyesület tagjai maradjanak mindig az Istentől megvilágosított lelkiismeret irányítása alatt. Ha fel akar törni a gőg vagy hiúság a lelkünkéből, mondjuk Szent Pállal: *«Haszontalan szolgálunk — csak — hiszen semmit sem tettünk azon túl, amit tennünk kellett!»* Istenem, Te adtad a képességet, Te adtad az alkalmat, Te világosítottad meg előttem a tenni-valót, az én érdemem csak az, hogy akartam! Imádkozunk ezért a lelkületért és könyörögjünk Jézus Szentséges Szívéhez, hogy Benne mint az alázatosság tiszta tükrében, meglássunk minden hibát, mely az alázatosság hiányából ered és napról-napra minél többet tanuljunk attól a Szívtől, mely annyira megalázta magát, hogy minden áldozata után még szinte könyörög az embereknek, hogy vegyék igénybe irgalmasságát.

Az oltáregyesület tagjai júniusban a következő napokon nyerhetnek teljes búcsút: jún. 6-án első csütörtök; jún. 7-én első péntek; jún. 20. Ürnapján, vagy nyolcadának bármely napján; jún. 28-án Jézus Szents. Szíve ünnepén; az egyesület havi ájtatosságának vagy gyűlésének napján, ha a szentmisén és szentbeszédén részt vesznek (a központban jún. 9-én reggel 7 óra, illetve d. u. 1/4 óra). Minden tagnak havi imádása napján. A hónapban egyszer szabad választás szerinti napon.

A nyári hónapokra július elején két hónapra való imaszándékot adunk.

Imákat kérünk jötevőinkért.

Eljegyzés Jézussal.

QILY KICSI a gyermek életköre: a meleg családi fészek! Nincsenek gondjai, nincsenek nagy vágyai sem — ő irigylésreméltó sors!

Az anya szeméből hullott, s drága gyöngyszemékké vált könnyek kísérik első lépteit — nem üti meg kicsi lábacskaít, melyek mind bátrabban, mind gyorsabban viszik az élet felé, az életbe a kis emberkét.

Jaj szegénynek, ha nem kíséri tovább az anya — imája! Az élet bepiszkolja arcát; fehér ruhácskáját: bukdácsol, elesik — nincs, aki felsegítse, felemelje, nincs, aki vezesse.

Szerencsés, ezerszer boldog az, aki elesettségében is, aki az élet zajában is meghallja azt a hívó, erősítő, meleg Szót, mely a néma tabernakulumból hangzik feléje: «Jöjj, kövess engem!» — Szeme rátapad az oltárra, léptei meggyorsulnak . . ., talán még nem tudja ki az, aki őt hívja, miként Saul ott a damaszkuszi úton — de megnyílik szeme, s meglátja azt az utat, mely az ő boldogsága, mely ezer, meg ezer lélek boldogsága is lesz. Nem magában találja meg ezt a boldogságot, hanem Jézusban, Akivel aztán el is jegyzi magát. Ezután már csak Benne, Vele, Általa akar boldog lenni.

Ilyen eljegyzés színhelye minden Székesegyház szentélye most júniusban.

Papszentelés. Ez az ifjak eljegyzése Jézussal, az örök Jegyessel. Lélekbemarkoló, lelketemelő szertartás, melyben a kispapok teljesen átadják magukat Annak, Akitől a hivatás csókját kapták.

Lekötelezik szívüket az Ő szeretetére, nyelvüket az Ő dicsőítésére, egész lényüket, minden idejüket, erejüket az Ő szolgálatára — örökre, visszavonhatatlanul; és mindezt szeretetből, önként. Ha volt közük eddig a világhoz, vagy a világnak hozzájuk — ezután már nincs: egészen Jézuséi, s viszont Ő lesz ezután Mindenük: szeretetük és minden cselekvésük Tárja és Középpontja. Ő gyújtja fel szívükben a szeretet és buzgóság lángját az emberek iránt, elsősorban az Eucharisztia iránt, Melynek ők napszámosaivá szegődtek. Ők az eucharisztikus Mester tanítványai, a szentségi Jézus apostolai.

Nem idegen ezen ifjak előtt az Örökimádás, — ők sem idegenek az Örökimádásban: évről-évre résztvesznek itt egy szentségimádási órán. Ide jönnek lelkesedésért: lelkesíti őket a művészi fehér oltáron trónoló eucharisztikus Király és a hívek, az oltáregyesületi tagok jámborsága, — viszont ezek épülnek az adoráló kispapok, a jövő évek és évtizedek eucharisztikus papjainak buzgóságán. Mily bájos, mily csodálatos a szentségi Úr Jézus titokzatos munkája — mert ezt Ő akarja, mert ezt Ő teszi így!

A szentségi Jézussal eljegyzett tüzeslelkű papok és ezek buzgóságán gyűlő hívek tudnak igazán szeretni.

Miklósi László.

Szent Alajos † 1591.

Június 21.

SOKAN megfordulnak ezekben a napokban a római szép Sant Ignazio templomban. Mind az egyik mellékoltárhoz sietnek, ahol lapis-lazuli koporsóban pihennek földi maradványai egy fiatalon elhunyt Gonzága ör-

«Jöjjetek, imádjuk!»

grófnak. A márvány áldoztató korlát mellett a XVI. század spanyol apródjainak festői öltözetében ifjak állanak őrséget. Az emberek imakönyvet, olvasót, gyertyát, virágot hoznak. Az apródok a rengeteg virágot az oltár

két oldalán elhelyezett óriási vázákba illesztik a többi tárgyat a koporsóhoz érintik, hogy áldással magnetizálva kerüljenek vissza tulajdonosaikhoz.

A hódolat nem az örgrófnak szól, hanem a szentnek, kiből a föld szeretete fölött győzött az ég szerelme.

Mint elsőszülöttre nagy vagyont és fényes jövőt várt. Nem kellett neki. Az emberi pompát és a földi gyönyörűséget korán megismeri, midőn tízéves korában a Medici nagyhercegek firenzei udvarában, s majd midőn az akkori világ legnagyobb uralkodójának, II. Fülöp spanyol királynak madridi udvarában teljesít apródszolgálatot. Alajosban akkor már diadalmas meggyőződéssé vált a zsoltár szava, hogy jobb egy nap az Úr udvarában, mint más helyen ezer. (Zsolt. 83, 11.) A freskókkal, drága gobelinekkel aranyos kárpitokkal díszített márványpalotákban, a minden képzelet meghaladó fényes lakomákon, udvari bálokon és játékokon csak testileg volt jelen. Lelke az égen járt, s azért a földi pompa hitvány szemétnak tetszett neki. Résztvesz a társasjátékban; de arra már semmi áron sem tudják rávenni, hogy zálogkiváltás címén megcsókolja a falon egy leány árnyékát. Mária spanyol királyné arcát, aki előtt apród korában minden nap megjelent, saját bevallása szerint csak egyszer látta, akkor is csupán egy pillanatra. Ki ne venné észre, hogy ez a fiú az Istené!

Gyöngé testét szigorú fegyelem alatt tartja. Leleményes az eszközök feltalálásában: vezeklőövét sarkantyúpengékből, vezeklőostorát kutyáik pórázából csinálja. Szerdán, pénteken és szombaton csak kenyéren és vizen él.

Mi talán ezt túlzásnak gondoljuk. Ő a próféta szavára hivatkozhatik: «Javára van a férfiúnak, ha igát hordoz ifjúságától fogva». (Jeremiás sir. 3, 27.) Alajos mást is mond: «A világ mély gonoszságban leledzik, ki engesztelheti meg az ég bosszúját? A hívek lanyhaságuk által az Isten dicsőségét rabolják, ki fogja azt kárpótolni? Jaj a világhiaknak, ha bűnbánatukat az élet végére halasztják!»

Tizenhétéves, mikor sok elutasított kérés után, ötórás imádsággal fölkészülve, ismét atyja elé lép ezzel a kérelemmel: «Atyám, a hatalmadban vagyok. Rendelkezel velem. Isten engem a Jézustársaságba hív. De tudd meg, hogy Isten akaratának állod útját, ha hivatásomat ellenzed». Az örgróf éppen köszvényben feküdt. Az isteni sugallat jobban fogott rajta, mint mikor testi egészségének teljes birtokában érezte magát. Vérző szívvel ugyan, de mégis beleegyezett, hogy fia szegény szerzetes legyen.

Alajos repült, mint a madár, a világ aranykalitkájából az Isten galambdúcába. Az emberek csóválták a fejüket és mondogatták: «Ennek sincs ám helyén az esze!» Alajos pedig ezt rebegette: «Mi ez a világ az örökkévalósághoz képest! Quid hoc ad aeternitatem!

Előljárói kíváncsian figyelték, hogy a kényelemben nevelkedett fő-

úri gyermek hogyan bírja a szerzetesi egyszerűséget, fegyelmet, szegénységet. A fűtetlen cellában elfagyott a keze, de nem panaszkodott. Az egész ház nagy épülésére a legnagyobb alázattal és engedelmisséggel vállalta a legalacsonyabb rendű teendőket. Az önmegtágadásokban annyira ment, hogy paransszóval kellett mérsékletre inteni. «Görbe vas vagyok — mondotta — az önmegtágadás és vezeklés kalapácsával akarom kiegyenesíteni magamat».

Életszentségükről és tudományukról híres, öreg páterek szívesen sétáltak vele az esti szabadidőben, hogy szent társalgása által jól elkészüljenek a másnapi szentmisére. Ő, a szentmiséről, Oltáriszentségről mindig gyönyörűséggel beszélgetett, hallott és olvasott. Első szentáldozása óta szíve, mely a fényes palotákban oly idegennek érezte magát, úgy vonzódott a legméltóságosabb Oltáriszentség felé, mint a mágnestű a föld mágneses sarkai felé. A templom csendjében megtalálta, kiután a lelke sóvárgott. Gyakran áldozott. Az isteni Gondviselés különös kegyét láthatjuk abban, hogy Alajos kora két nagy szentjével közeli viszonyba került. Borromeo Szent Károly részesítette az első szentáldozásban, Bellarmin Szent Róbert pedig gyóntatója volt. Jezsuita növendékkorában semmi sem korlátozta eukarisztikus vonzalmait. Legfőljebb a csengetyűszó. Mikor a csengő a kápolnából más teendő végzésére hívta, ereje megfeszítésével kellett magát kiszakítania az Oltáriszentség vonzóköréből. «Engedj, Uram — szokta ilyenkor mondani — a kötelesség hív.» Akik minisztrálni látták, a papizsolozsma szavaira gondolhattak: Stetit angelus iuxta aram templi (az angyal az oltár mellett állott). A szentáldozás után imáadásba merülve vonult helyére. Megeredtek áhítatkönnyei s amíg végigfolytak angyali arcán, drágagyöngyökkel ékesítették lelke hófehér ruháját.

Alajos rekordidő alatt futotta meg a pályát. «Mivel hamar tökéletessé lett, rövid időt töltött be.» (Bölcs. 4, 13.) Huszonnégy év alatt többet tett, mint mások 70—80 év alatt. 1591 tavaszán Rómában pestis pusztított. Szentünk derekasan kivette részét a betegek ápolásából. Maga vitte a kolerásokat a kórházba, míg a betegség őt is le nem döntötte. A szomorú év június havának 24-ik napján, úrnapi nyolcada alatt angyali lelke elhagyta a földet, hogy az égben átvegye a győzők koronáját. Édesanyja még megérte fia boldoggáavatását (1605) és imádkozhatott oltárképe előtt.

Akik egykor kimosolyogták, most magukra alkalmazhatták volna a Bölcsesség könyvének szavait: «Ez az, akin egykor neveltünk, kiből csúfot üztünk! Mi ostobák, az ő életét örülségnek és végét dicstelennek véltük. Ime, mint számláltatott az Isten fiai közé s a szentek között vagon része.» (5, 3—5.) Teste a Szent Ignác-templom szentségi oltára alatt pihen; az oltár mellett érezte magát legjobban.

Római kispapkorában Prohászka szívesen kereste föl Szent Alajos

dr. Holtzspach Ödönne az Oltár-egyesület elnöknője végezte. Új Oltár-egyesületek alakítását jelentették még *Tiszaeszlárról* 314 taggal, *Dorogról* a bányászok között 421 taggal, *Szombathelyről* a Jézus Szíve pébániáról 83 taggal, *Böhönyéről* 86 taggal. A szentségi Úr Jézus áldása jutalmazza meg az egyesületek alapítóit és tegye boldoggá a köréje oly szép számban csoportosuló lelkeket.

† **Riegler József Edéné hagyatékából** — a nemesszívű úrnő végrendelete szerint 80 pengőt örökölt az Oltár-egyesület — amennyiben úgy intézkedett, hogy az czüstkészlete akción eladassék és annak árából egy ötödöt az Oltár-egyesület kapjon. A szentségi Úr Jézus előtt imádkozzunk érte, hogy odafönt vegye el némes jótette jutalmát. Bizony elkelve, hogy ilyen szent célokra is gondoljanak a végrendelek. Sokszor igazán haszontalan célokra hagynak jelentékeny vagyont az emberek. Aki az Úr Jézusnak magának adja, a legjobb kamatot kapja az örökkévalóságban.

A szeretet épít! Újra igen örvendetést mondhatunk a Mária Reparatrix-zárda neszmélyi háza mellé emelt kis Örökimádás kápolnáról. A kápolna annyira készen van, hogy május 31-én megtarthatjuk felszentelését. (Számot adunk róla a július-augusztus-i összevont számunkban.)

Újabb adományaink e szent célra a következők: *Bacsa Béla* 3 P, *Egy szenttamás kongregánista* 3 P, *Egy másik* 2 P, 50 fillér, *Wintermantel Józsefné* 20 P, *Egy névtelen áldozatos lélek* 50 P (egy egész havi fizetése!), *L. Teréz kongregánista* 5 P, *Lórenc Adél* 2 P 50 fillért, *Schober Teréz* 5 P, *R. J. száz téglára* 4 P, *Aistleitner József dr.* 10 P, «Isten dicsőségére» 1 P, *N. N.* 1 P, *N. W.*

5 P, † *Zecha Lujza* emlékére 10 P, *Farkas László* 5 P, *Iró Vincéné* gyűjtése 30 P, *Szilvássy Gyuláné* 20 P, *Elejánt Irén* 1 P; a **Margit-anya emlékére készült harangra**: «*Mária Reparatrix nevében*» 10 P, *Herschmanek Gyula és huga* 2 P, *Egy szentannás kongr.* 1 P, *Egy névtelen* 2 P, «*Jézus-Mária szent Szívének adomány a Margit-anya harangra*» 10 P, *Egy névtelen* 2 P, *Novák Ignácné* 1 P, *özv. Györe Istvánné* 3 P, *Egy névtelen* 20 P, *Hatvani Lajosné* 2 P, «*Jézusom Érted, családom nevében a Te irgalmadért*» 2 P, *özv. Szaklajda Józsefné* 1 P, *Misik Sándorné* 1 P, *Egy szegény asszony*, «*hogy része legyen a kápolnában végzendő imádságok kegyelmeiben*» 2 P, *harangszentelésnél begyűlt adományok* 25 P 92 fillér. Állandóan imádkozunk jötevéinkért és imádkozni fognak az adományok a kápolnában végzendő ájtatosságokban és örökös alapítványokként szerepelnek a Reparatrix-zárdában, ahol mindennap imádkoznak a jötevéinkért. Isten fizesse meg ez áldozatokat!

Harangszentelés volt május 19-én délután az Örökimádás templomban. *A neszmélyi kápolna harangjait itt szenteltettük meg, hogy mintegy az öreg Örökimádás templom szellemét imádkozva beléjük, azt hirdessék és arra hívják a hiveket Neszmélyben.* Gyönyörű harangjaink igen kedves fogadtatásban részesültek. 18-án este 6 órakor, amikor virágosan megérkeztek, az Örökimádásnak mind az öt harangja megszólalt, hogy az új «testvéreket» köszöntse. A szentelést *dr. Madarász István* p. prelátus kánonok, miniszteri osztályfőnök végezte. A szentbeszédet a *háláról* (az ő harangja) és az apostolokodásról (*Margit-anya emlékharangja*) *dr. Mátrai Gyula* lelkész mondta. Haranganyák az előbbinél *Papp Sári*, a Virgo I. csoportjának elnöknője, az

utóbbinak *Palotás Mihályné*, a Szent Anna-csoport elnöknője voltak, akiket a Virgo II. csoportjának tagjai kísérték fehérruhás fátyolos oszlopokkal a templomba. A felszentelt harangok Neszmélyre szállítottak, hogy a kápolna felszentelésekor már szólhassanak.

A Veszprémi Oltáregyesület 25 éves jubileuma.

1910 március hó 30-án alakult meg a Veszprémi Oltáregyesület 140 taggal, Kránitz Kálmán felszentelt püspök, dr. Hoss József igazgató, Engelhardt Ferenc titkár, Hunkár Dénesné elnöknő és Schmidt Lajosné ügyvezető alelnöknő vezetése alatt. Működésének első negyedszázadára a virágvasárnapi díszgyűlésen tekintett vissza, miután négy napos lelkigyakorlaton vettek részt a tagok P. Révay Tibor jezsuita vezetése mellett. A díszgyűlést az Angolkisasszonyok intézetének dísztermében ápr. 14-én d. u. 4 órakor tartották dr. Rott Nándor megyéspüspök és dr. Simon György preláthuskanonok elnöklété alatt szép számú előkelő közönség jelenlétében.

A megnyitó beszédben dr. Simon György hálás szavakkal emlékezik meg az egyesület alapítójáról és jótévőiről: báró Hornig Károly püspökről, M. Soóky Karolina és M. Beleznay Etelka főnöknőről, Hunkár Dénesné és gróf Jankovich-Bésán Edéné elnöknőkről; ők már az örökkévalóságban vannak. A hallgatóság felállva egy percnyi mély csendben áhítatos imával szenteli meg emléküket. — Küldött a Gondviselés az elköltözöttek helyébe új kegyes pártfogókat, első sorban dr. Rott Nándor megyéspüspök urat; Kránitz Kálmán felszentelt püspök úr kezdettől fogva nagylelkű támogatásával tüntette

ki az Egyesületet, M. Ghymessy Mária, Schmidt Lajosné, M. Pongrácz Izabella, özv. Tekerés Lajosné, Friedrich Endréné, Csapó Mária, dr. Hoss József az első igazgató, Engelhardt Ferenc az első titkár, majd távozásuk után dr. Kis György, dr. Egerszegi Lajos és Huchthausen Lajos, nemkülönben a szorgalmasan munkálkodó hölgyek névtelen csapata az Oltáriszentség kultusza érdekében 25 év alatt szép eredményt értek el. Isten áldását kérve a további működésre, megnyitja a gyűlést.

Engelhardt Ferenc tapolcai esperes-plébános, az Egyesület egyik alapítója és tíz éven át buzgó titkára az elmúlt 25 év belső és külső működésének megindulását mutatja be. Sokan csatlakoztak ezen idő alatt az Egyesület szent céljaihoz, örömmel ajánlották fel munkáikat az Úr oltárára s az Oltáriszentségből merítették vigasztalást és lelki örömet. Szorgosan ragaszkodtak a szőlőtőhöz, ebből szívták a kegyelmet, mely lelküket széppé tette. Isten házat ékesíti a szép felszerlés és a tiszta ruha: a lelkeket ékesíti, az Úr Jézus oltáraiért érzett buzgóság. A család az oltárról viszi magával a szent hitet a családi tűzhelyhez. Adja Isten, hogy a jövőben is sok családot, sok lelket erősítsen és szépiítsen az Úr kegyelme.

Az egyesület működésének külső eredményeiről dr. Kis György igazgató számolt be. Az elmúlt 25 év alatt igen sok szegény templomot ruházott fel az Egyesület. Már 1911-ben 14 templom, 1912-ben 16, 1913-ban 30 templom kap felszerelési tárgyakat és egyházi ruhákat. 1914 tavaszán nagyszabású kiállításon mutatja be munkájának szép eredményeit, melyeket 42 szegény templom közt osztanak fel. A világháború éveiben szűkebb körre szorul a

munkálkodás, a háború okozta borzalmas sebeket is orvosolni igyekezett Egyesületünk és a feldúlt templomok felségélyezésére is jutott adomány. 1918-ban is rendeztünk egy szerényebb kiállítást. Sokat szenvedett a forradalom alatt az Egyesület; meglevő vászon- és anyagkészletét csak a legnagyobb veszedelmek közt lehetett megmenteni az elrablástól. A forradalom utáni időkben főleg egyházi ruhák restaurálásával foglalkoztunk, de mégis évenként átlag 20—25 templomot tudtunk támogatni. Mikor már nagyobb mennyiségben lehetett selyemanyagot szerezni, újból rendeztünk kiállítást. Így 1930-ban és 1933-ban; előbb 14 alba, 20 karing, 20 miseruha, 7 pluviale s egy teljes ornat (4 drb) került bemutatásra, 1933-ban pedig 54 miseruha, 63 alba, és karing, 6 pluviale, hogy csak a nagyobb darabokat említsük. Ez alkalommal 24 templom kapott ajándékot és a Szent Atyának is ajánlott fel az Egyesület missziós templomok céljaira 6 teljes miseruhát. Most is nagyszabású kiállításra készülünk. Május 9-én volt a megnyitás. Ha a Gondviselés áldása kíséri az Egyesületet, a jövőben is buzgón fogja támogatni a szegény templomokat a tagok áldozatkészsége és munkája.

Az egyesület lelki életéről *Huchthausen* Lajos titkár számolt be. Az oltáregyesületi hölgyek egyesítik magukban Márta és Mária szerepét. Szorgoskodnak a kézimunkák készítésében, hogy felruhazzák az Úr oltárát, majd leülnek a Mester lábához, letérdelnek a szentséghez előtt, hogy a gyakori szentáldozással, a havi egy órai szentségimádással hódoljanak az Úr előtt. Kezdetben a reggeli órákban volt a közös imaóra mise alatt, majd délutánra kellett áttenni s azóta a szentóra sok-sok buzgó léleknek adott lelki fel-

üdülést. A kommunizmus óta a szentóra napján egész napos szentségimádás is van. Az Egyesület programjába felvette 1915 óta a női lelkigyakorlatok rendezését is. A város hölgyközönsége buzgó lélekkel hallgatja P. Linch, Potyondy, P. Böle, Somogyi Jenő S. J., Szentiványi Károly, Prohászka, Magyarácz, Büchner, Máty, Szoklay, Zdravec, Somogyi Antal és P. Révay mélyen szántó elmékedéseit. Csak a jó Isten tudná megmondani, hány száz lélek nyerte itt vissza egyensúlyát; mi majd csak az örökkévalóságban fogjuk látni azt a „legjobb részt”, amit az oltáregyleti tagok választottak. Adja Isten, hogy növekedjék ez a bethániai szellem s elnyerjük jutalmát az örök Bethániában.

A 25 év pénztári jelentését Friedreich Endréné pénztárosnő készítette el és az igazgató terjesztette elő. Tizenkilenc közgyűlésen számolt el az Egyesület az anyagi ügyekről, minden számadás ma is pontosan megvan. Ezeknek összesítése alapján bevett az Egyesület az első 12 évben (1910—1921) tagdíjakkból 4718.40 koronát, adományokból 21.880.52 koronát, anyagvisszatérítés és egyéb címen 13.203.97 koronát, alapítótagsági díj címen 3698 koronát, kiadott összesen 36.695.62 koronát a szegény templomok felségélyezésére szánt ruhák anyagáért. A papírpénz éveiben (1922—1926) a kiadás 43.686.848,70 papírkorona volt. 1927-től napjainkig 2272,50 P folyt be a tagdíjakkból, 10.389,90 P kegyes adományokból, 26.707,55 P anyagmegtérítés címen, 152 P alapító tagdíj címen és kiadtunk 36.928,60 P-t egyházi ruhák anyagáért. Több mint 80.000 P az az összeg, amit az Egyesület 25 év alatt templomok felruházására fordított s ennek a legnagyobb része

jötevők kegyes adománya. Az idén is a nagy kiállítás után a rendelkezésre álló ruhákat a kérvényező 38 templom közt fogják majd felosztani.

Befejezésül dr. Rott Nándor megyéspüspök intézett magasszárnyalású és szívhez szóló beszédet az egyesületekhez. Főpásztori köszönetet mondott a lelkes munkásoknak s a nemeslelkű adakozóknak. Rámutatott arra, hogy az oltárt ruházni annyi, mint Krisztust ruházni s az Üdvözítő örök jutalmat ígért: «ruhátlan voltam és felruháztatok engem». Ez a munka sok áldozattal jár, de áldozat nélkül nincs öröm, nincs érdem, nincs jutalom. Ezt az áldozatos lelkületet kívánja a jövőben is Istentől a tagoknak a következő 25 évre is. Főpásztori áldással fejeződött be a lélekiemelő díszgyűlés.

Új terjesztőnőket nevezett ki a májusi választmányi ülés a terézvárosi Oltáregyesületbe: *Littke Ernőné, Biró Antalné, Zitta Jánosné, Gyulai Pálné, özj. Frankendorfer Frigyesné, Jedinák Gusztávné* személyében. Isten áldása kísérje min-

den lépésüket, szavukat, példájukat, amellyel a szentségi Jézus országáért apostolkodnak.

Üzenet. Sok más oltáregyesületi hírről és az Örökimádás templom restaurálására kapott adományokról a jövő számunkban.

MEGHIVÓ.

A budapesti országos központi oltáregyesület, a «Szent Teréz» egyházközség keretében működő fiókoltáregyesülettel karöltve f. évi június hó 16-án, vasárnap este hét órai kezdettel, a «Szent Teréz» egyházközség kultúrházának udvarán (VI., Hegedűs Sándor-u. 9.) megrendezi Calderon-nak

A SZENTMISE TITKAI

című misztériumjátékát, melyre minden oltáregyesületi tagot és minden buzgó katolikus hívőt szeretettel hív meg a rendezőség.

A tiszta jövedelmet szegény templomok fölsegélyezésére fordítjuk.

Jegyek 50 fill., 1 P — 3 P az oltáregyesületi irodában, Budapest, IX., Üllői-út 77.

«Szűz Mária életét lehetőség szerint utánozni, mindent vele tenni, az ő szándéka szerint, őt egészen különösen Anyánknak, Urnőnknek, Példaképünknek és Pártfogónknak tekinteni, ez a Mária Reparatrix Társaság tervezete.»

Jézusról nev. Mária alapító Anyának szavai.

***

«A szentáldozás az Ur Jézus kimondhatatlan csókja a lelken, mely nagylelkű és önmegtágadó.»

Jézusról nevezett Mária anyja.

***

«A szeretet és lemondás együtt egy egész.»

Jézusról nevezett Mária anyja.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda r. t. Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.